

Men jeg synes, det kunne være interessant at vide, om det sådan er et princip, man har i Enhedslisten, at man for enhver pris ikke vil bruge regnemaskinen og dermed heller ikke beregne de konsekvenser, der måtte komme af den politik, man foreskriver.

(Kort bemærkning):

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kunne forstå på hr. Frank Aaens svar, at man trods alt ved nærmere eftertanke har erkendt, at vi fra Socialdemokratiets side også før valgkampen klart har meldt ud. Det gjorde vi under finanslovdebatten, men jeg tror også, at de fleste herinde og også mange uden for det her hus kan erindre den debat, der var i foråret 1998 omkring netop boligstøtten, og også den i forhold til valgkampen. Så jeg vil sige: Stop den del af det. Men jeg tror også, vi er enige.

Det glæder mig også at høre, at man fra Enhedslisten er enig i, at formuerne er kommet ind, enig i, at de højere indkomster skal have lidt mindre i støtte, og vel dybest set også enig i, at der må være en grænse for, hvilken støtte man skal have, hvis man har den helt lave husleje.

Men det, jeg godt vil have hr. Frank Aaen til at uddybe lidt nærmere, er:

Der er ikke én eneste gang stillet ét spørgsmål i Boligudvalget under behandlingen af boligstøttelovgivningen. Det er ikke én eneste gang blevet påvist, at der har været fejl i de beregninger, der har været lagt frem for boligministeren. Derfor synes jeg, det er urimeligt her i dag at sige, at en enlig pensionist med en ren folkepension, som ligger på 40.000-50.000 kr. om året i husleje, kommer til at miste noget. Det er nemlig ikke korrekt. Tilsvarende kommer et pensionistægtepar med en ren folkepension til at miste, siger hr. Frank Aaen. Det er heller ikke korrekt.

Jeg vil godt have hr. Frank Aaen til at bekræfte det. Det er urimeligt, at vi laver den skrækkampagne herindefra. Det burde hr. Frank Aaen tænke på.

(Kort bemærkning):

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Frank Aaens bemærkninger om kommunernes økonomi, der kalder mig på talerstolen. Hr. Frank Aaen gentager det, som mange har gentaget i debatten, at der er nogle uendelig stramme rammer for kommunernes økonomi. Det er næsten sådan, at bare man gentager en

usandhed længe nok, går den hen og bliver til en sandhed. Det er der bestemt ikke tale om.

Alene fra 1998 til 1999 er kommunernes nettodriftsudgifter på serviceområdet vokset med 1,4 pct., hvoraf staten endda er kommet med hovedparten af pengene og har lagt dem i kommunernes kasser. Så det postulat er forkert.

Jeg vil så sige, at når man hører debatten, og når man læser den vedtagelse, som Enhedslisten har stillet forslag om, hvor de taler om, at regeringen har brudt en række løfter om bedre velfærd, synes jeg, at jeg allerede nu kan konstatere, at der punkt for punkt er blevet tilbagevist det, man kunne tænke sig der lå bag den betegnelse.

Jeg er glad for, at hr. Frank Aaen også bekræftede, at også på sygehusområdet med hensyn til indtag af læger, hvor det virkelig skal batte for at hjælpe de syge, har regeringen fuldt og helt levet op til sine løfter.

(Kort bemærkning):

Frank Aaen (EL):

Til hr. Klaus Hækkerup: Jeg vil anbefale hr. Klaus Hækkerup at spørge formanden for Kommunernes Landsforening, socialdemokratenovre i Odense, om han mener, at den ramme, der er lagt for kommunernes udvikling økonomisk, sætter dem i stand til at opfylde de servicebehov, der er i kommunerne. Han ved udmærket, at han selv har skrevet under på aftalen. Det er noget af det dummeste, de danske kommuner nogen sinde har gjort. Men i dag er han nået til den klare erkendelse, at med den ramme kan man ikke klare de serviceforpligtelser, man har ude i kommunerne.

Jeg vil i øvrigt også minde om den redegørelse, regeringen fremlagde lige før sommerferien, lavet af regnedrengene i de forskellige ministerier, som klart dokumenterer, at med den økonomiske ramme, der var, kunne man ikke holde det serviceniveau, som man har i dag. Det er ikke noget, jeg siger, det er noget, regeringen selv har sagt.

Det bringer mig til hr. Mortensen. Det vil være ret dumt af en økonom at sige, at man ikke ønsker at regne. Det, vi har sagt, er, at præmisserne, som regnedrengeneovre i Finansministeriet bruger, vil vi ikke tage for gode varer. De har f.eks. den præmis, der hedder, at hver gang man ansætter en arbejdsløs pædagogmedhjælper i en kommune til at passe børn, skader det konkurrenceevnen, og derfor må man ikke gøre det. Den type af regnestykker